

הצניעות חגגה בכפר-שמריהו

ביום ראשון, ערב ראש-השנה תשל"ה שבא עלינו לטובה, קרה בכפר-שמריהו שליד תל-אביב, מאורע לא-כל-כך פוליטי, אבל דווקא משמח. השרה-בליתיק **שיזמית אריזני** ובעלה **ראובן**, ראש המינהל האזרחי במרחב שלמה, הביאו את בנם **בכורם דרור**, איש הילדים, דרור בן ה-21 נשא לאשה, במזל טוב, את קצינת יחידתו, **ריתי שישון** בת ה-20, בת מישפחה עיראקית, שאביה סמל במישטרת רמת-גן ואמה עקרת-בית. דרור וריתי הכירו זה את זה בזירותם הצבאיות ואחרי הזיכרות קצרה החליטו לתת לזה תוקף רישמי. לשם כך צריך היה להמתין עד שהאמא של החתן תחזור ממסעה ברומניה, ואז, כמו שאמרתי, ביום ראשון האחרון, הם ערכו את ההופה — בהצגה הוולילה המישפחתית של מישפחת אלונגי בכפר-שמריהו. את החופה ערך הרב של כפר-שמריהו, הרב **שמואל הכהן אבירי**, בטקס צנוע שאחריו בא נשף צנוע עוד יותר. הדבר היחידי שהיה שם הרבה היה האירחים, כמה מאות, וזאת אומרת, כולם היו שם, וכשאני אומרת כולם, אז זה כולם. את הממשלה ייצגו, למשל, שר-התיירות **משה קול**, שרה-החקלאות **אהרון איון**, שרה-התחבורה **גד יעקובי**, שר-הדתות והפנים **חיים צדוק**, והקולגה-בליתיק **גרעין האזנר**. את האלופים, למשל, ייצגו **רחבעם** ("גאנדי") **זאבי**, ואת הסגל האקדמי פרו-פסור **אמנון רבינשטיין**. מי שלא היה שם, זה דווקא חברת-הכנסת **מרשה פרידמן**, שנמצאת כעת בחו"ל, וחברת-כנסת נוסף של סיעת ר"צ, **ביצע מואב**. האמא המאושרת, שזלמית אלונגי לבשה שימלה שחורה קיצרתי-שווילים, והיא התרגשה מאד. כשעמדה מתחת להופה, חבשה לראשה מטפחת, אבל אז כבר התקשתה מאד להסתיר את התרגשותה. גם בני מישפחת הכלה היו שם, כמוכר, בייצוג מלא, אבל הם, לעומת זאת, בלטו בפשטותם לעומת המחוננים שלהם. הנוכחות הבלוטת ביותר היתה שם, כפי שבוודאי כבר תיארתם לעצמכם, לחברים ולחברות של דרור וריתי, מחיליהם, שעשו שם שמח אמיתי. וזה לא פלא. לא תמיד יש הזדמנות לדווח בלב שלם כל-כך על שיתוף-פעולה מלא בין הממשלה למישטרה.

ניצחון התקווה על הניסיון

תמיד אני מספרת לכם על כל מיני רווקים מבוקשים שנעלמים מן השטח, ומותרים על התענוג לטובת מוסד הגני שואץ. אז הפעם אני רוצה לספר לכם על רווקה אחת מבוקשת, מבוקשת מאוד אפילו, שרווקותה הולכת לעשות את זה, ב-1 באוקטובר, חנוך בן-יהורין.

רחל רביד וחנן בן-יהורין המון תקווה ואהבה

רק אל תזכירו לי, אני יודעת שכבר סיפרתי לכם על הרומן שלהם, אלא שאז עוד לא ידעתי שהם יקחו את עצמם כל-כך ברצינות.

כי גם לרחל וגם לחנן זהו הפעם השינייה, ושניהם הורים — כל אחד לחוד — לשתי בנות לא-כל-כך קטנות.

רחל היתה נשואה פעם לקיבוצניק בשם **יוגב** שהוא מרכז קיבוץ יפעת, וחנן לירושלמי בשם **מינה**, שהאבא שלה הוא מבעלי מאפיות אנג'ל המפורסמות.

אז אחרי המון חתיכות והמון חתיכים, המון מסיבות והרבה עייפות, עם המון אהבה בלב וראש פתוח, הם עושים את זה שוב.

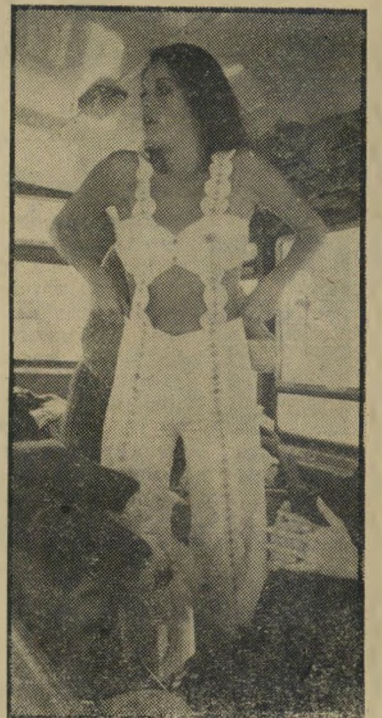
כמו שנאמר — התיקווה מנצחת את הניסיון.

והיא תעשה את זה לא פעם אחת אלא פעמיים — פעם בשביל המישפחה ובשביל חברים שחנים בתל-אביב, ופעם שנייה בירושלים, בשביל החברים של החתן ואור יועד, שהוא מהבוהימה המקומית.

קשה להיות

יהלומן -

אבל כדאי

שרה גורן המון כסף

אני ממש מרחמת על היהלומנים האלה. המצב שלהם קשה, לא עלינו. מזל שיש להם הקלות במס'ההכנסה, אחרת הם יודע לאן הם היו מתגלגלים.

קחו, למשל, את היהלומן **עדי גורני**

להחזיר

את המתנות

שונים, נשא או במזל טוב את עידיית ליון, וכל מאות האורחים שבאו עמוסי מתנות לאחל לזוג חיים מאושרים, שמחו בשימחתו. אבל יצחק ועידית גיבלי היו מאושרים רק שנה אחת, וגם זה בקושי.

יצחק ועידית גיבלי המון מתנות

עכשיו עומדים הנישואים האלה בפני פירוק, ונותרה עוד בעייה אחת. חבריו הרבים של גיבלי אינם מוכנים שהוא יתל בהם, "מה זה? כל שנה תתנו?" הם אומרים. לא שאיכפת להם לבוא לחגוג איתו, אבל בקצב הזה יהפוך סעיף קניית המתנות לנישואיו של גיבלי לסעיף-קבע בכל מאון שנת של משפחה ישראלית המכבדת את עצמה.

אז גיבלי חושב על פיתרון מקורי. מכיוון שהוא ועידית טרם הספיקו להשתמש במר-בית המתנות שחורעפו עליהם, הוא מתכנן מסיבה חדשה, יוזמנו אליה כל אלה שרצו לארוך הדרכים המוארות באבוקות להגיגת חתונתו האחרונה. יהיה אוכל, ותהיה מר-סיקה ואולי גם מדורה מפלסטיקי, ובוודאי שיהיה שמח.

רק דבר אחד יהיה שונה: אף אחד לא יצטרך להביא לו מתנות. במקום זה הוא יעניק מתנה לכל אחד מהאורחים — את אותה מתנה שקיבל ממנו לפני שנה.

זה קרה בחודש יולי בשנה שעברה. מסיבת-הכוללות שנערכה בווליה הסביו-נית של הדר' **אלק לרנר** ורעייתו, שחקי-נית-הקולנוע לשעבר, **דליה פון**, היתה אחת מאותן חגיגות של ששת-השנים, ש-איפיינו את ישראל לפני מלחמת-הימים-הכזריים.

על ארבעה דונאס דשא, עם מדורה מר-פלסטיק, חבורת האש המשוחררת וכיבוד-כיד המלך של **מרדכי** ("מנטש") **צרפתי**, חגגה השמנת של החברה הישראלית — צמחה מהפלמ"ח ויחידת קומנדו 101, את נישואיו של **יצחק** ("הקטן") **גיבלי**.

גיבלי הקטן (להבדיל מ**בנימין גיבלי**, שכונה "הגדול"), מי שהיה ראש אמ"ן וכיום מנכ"ל שרון ומכון הייצוא), שהוא כבר אב לילד המתקרב לגיל גיוס, מנישואיו הראי-

התערב **מאמן-כושר** של אחת הגיבחות הישראליות עם חבריו. ההתערבות היתה פשוטה. הוא הימר 1 נגד 10, שהספורטאית הנ"ל לא תזכה בזוג המקווה שלה. חבריו צחקו לו, כי היא היתה תיקווה גדולה, והזוג היה לה כבר ממש בכיס.

אבל המאמן הזה ידע על מה הוא שם את הכסף שלו. את ערב התחרות ואת הלילה שלאחריו בילתה הספורטאית שלנו במקום מוגדר מאוד — במיטתו, כלומר — וזאת, למרות האיסור החמור על דברים כאלה ודומיהם. וכעת, נחשו מי זכה בהתערבות! המאמן, כמוכר, כי הגברת הצעירה הגיעה למחרת לשטח התחרות בעיניים אדומות, ובעייפות גוברת והולכת.

היא לא זכתה בזוג שלה, אבל המאמן זכה בכסף שלו, וכך ניצחה האהבה את הספורט. וזה שמדינת ישראל איבדה נקודה בטוחה ב-מירוץ שלה על יוקרתה הספורטיבית ב-אסיה, זה באמת לא-כל-כך חשוב.

שמתחלפות ביניהן ועוד זוטות היוז היו, סך-הכל שלוש-מאות אלף לירות ישר-אליות שבין ותקלין, שמעתס טוב, אז זהו. שתדעו לכם: לא קל לחתן היום בן בישראל, שלא לדבר כבר על הדירה שאבא שלו יצטרך לקנות לו, ועל האוטו, ואולי עוד איהו יחידוש מצומצם מסביב לעולם.

לא רבות, זה לא צחוק, ואם אתם שר-אלים אותי, אז הממשלה בהחלט צריכה להתחשב במצבם של היהלומנים, ובצרכים היחידים שלהם, ולהגדיל להם את התמריץ לייצא שהם מבקשים כל-כך יפה, וגם הקלות נוספות במס'ההכנסה ועוד דברים, שיתנו להם, מה יש?

הזהב הבטוח

הפך לכסף

היא היתה **המועמדת** הכימעט-בטוחה ביותר לזכות במדליית-הזהב באסיאדה ה-אחרונה שנערכה בסהראן. היא היתה תיקוה הספורט העברי ב-ארץ-ישראל. כל כתבי-הספורט, שלא לדבר כבר על הספורטאים עצמם ועל מאמניהם, ובייחוד מאמן אחד מסויים מאוד, הימרו עליה על-בטוח.

היא שהתה בחו"ל, בעצם, והיה קצת ספק אם בכלל תגיע למישחקי אסיה. אבל כולם קיוו שזה יסתדר, כי היא היתה התיקווה הגדולה, כפי שאמרתי.

בסוף, אחרי מאמצים גדולים ומשותפים שלה, ושל כל מיני גורמים אחראים אלה ואחרים, היא הגיעה. כולם שמחו נורא, ואז, ערב קודם התחרות הגורלית שלה,

שטיין, שהוא לא יהלומן גדול במיוחד, בסך-הכל יש לו איזו מלטשה קטנה שנש" דדה רק פעמיים.

אז עלי גורנשטיין זה חיתן, ביום ה-חמישי שעבר ובמזל טוב, את הבן שלו **ריוני**, עם הדוגמנית ומי שהיתה סגנית מלכת-המים, **שרה גורן**. וכדי שתוכלו ללמוד על מצבם האמיתי של היהלומנים בארץ שלנו, אני רוצה לספר לכם כמה עלתה החתונה.

אפייים איש הזמנו לחתונה? הזמנו מאה לירות עלתה כל מנהי עלתה, רבע מיליון (!) לירות עלה הכיבוד עם האולוס עלה, איזה חמישים אלף לירות מסביב — מוניות לאורחים, פרחים, שתי תזמורות